

[Annelise Gottfredsen]

at forslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling.

Tove Jørgensen (DKP):

Hr. Knud Damgaard henviser i dag til begivenhederne efter den 5. maj 1945, men det, der kendetegnede begivenhederne, var jo netop, at der ingen lynchninger skete, men at man afventede en lovgivning, som vi også i dag må forsvare, når man tager de forudgående historiske begivenheder i betragtning.

Jeg vil gøre opmærksom på, at hr. Knud Damgaard ikke tegner den samlede modstandsbevægelse med sine synspunkter, således som de er kommet frem i dag. Jeg skal blot nævne, at vores partis tidligere formand, hr. Knud Jespersen, som selv var mærket af Gestapos forfølgelser, og hvis nærmeste familie var blevet ramt af forfølgelser, gik ind for en afskaffelse af dødsstraffen.

Professor von Eyben siger i sin vurdering af det lovforslag, vi har fremsat, at hvis man ikke har en paragraf til rådighed, så er man nødt til hver gang at tænke sig om. Vi kan ikke med en lovgivning forhindre de lange knives nat, det er en illusion. Der er vel ingen, der forestiller sig, at nogen lovgivning ville kunne have forhindret massakren i Chile, og sådan vil det heller ikke være i en situation herhjemme. Det er altså ikke det, sagen drejer sig om.

Det, det drejer sig om, er at forhindre, at redskabet, dødsstraffen, allerede er for hånden, den dag nogle ville ønske at have politisk magt til at bruge den. Derfor bør dødsstraffen afskaffes i lovgivningen nu.

Mimi Jakobsen (CD):

Vi er i CDs folketingsgruppe delt i dette spørgsmål, hvilket vel er meget naturligt, eftersom det naturligvis må være et spørgsmål om personlig etik over for et synspunkt om, at man ikke ønsker at lovgive med tilbagevirkende kraft. Jeg skal ikke gå ind i de nærmere motiver for de to forskellige stillinger, vi har taget; de er stort set fremgået af debatten, som jeg ikke kan tilføje noget nyt. Jeg skal blot konstatere, vi nogenlunde er delt lige midt over.

Kirsten Jacobsen (FP):

Et af de synspunkter, som hr. Tastesen fremførte som begrundelse for at ophæve

dødsstraffen i den militære straffelov, var, at der var så megen umenneskelighed i verden. Det er jeg enig med hr. Tastesen i at der er. Derfor synes jeg, hr. Tastesen skulle overveje meget alvorligt, om man virkelig bevidst i en fredelig situation skal lave en ny umenneskelighed i den verden, som vi alle sammen gerne skulle leve fredeligt i. For efter min mening vil det være en grov umenneskelighed, hvis man ophæver dødsstraffen i den militære straffelov, når man samtidig forud for vedtagelsen hører fra retslærde mennesker og oven i købet fra hr. Tastesen selv, at de vil ikke afvise, at kommer man i en lignende situation, vil man handle på samme måde, som man gjorde i 1945: så vil man lovgive med tilbagevirkende kraft.

Jeg synes, det er rimeligt, at de mennesker, der forbryder sig imod landets love, i det mindste kender de love, som de forbryder sig imod. Det er dog udtryk for menneskelighed, hvorimod det efter min mening er ganske umenneskeligt at stille dem i en situation, hvor de måske handler i overensstemmelse med landets gældende lov, og bagefter, når de har foretaget handlingen, så fortæller man dem, at det synes man egentlig ikke om, og derfor lovgiver man således, at det, de gjorde, da de foretog deres gerning, ikke længere er i overensstemmelse med gældende lov. Det er efter min mening en meget, meget stor umenneskelighed, og jeg synes, det er så stor en umenneskelighed, at folketingset ikke burde gøre sådan noget – specielt ikke i en situation som den, vi står i i dag.

Til hr. Jørgen Junior kan jeg kun sige, at jeg synes, det er meget godt, at man har det humanistiske synspunkt, at det ikke er godt at slå nogen mennesker ihjel – det synes jeg bestemt heller ikke det er – men jeg kan ikke acceptere, at man har en teoretisk og efter min mening oven i købet naiv tiltro til fremtiden, når erfaringerne fra fortiden ligger på bordet og fortæller os de nøgne kendsgerninger. Jeg er enig med hr. Jørgen Junior i, at vi ikke kun skal lovgive på baggrund af fortiden, men vi skal lære af de erfaringer, fortiden har givet os. Det er grunden til, at vi skal stemme imod ophævelsen af dødsstraffen i den militære straffelov. Så har vi lært af fortiden, så har vi lært af vore erfaringer og af de nøgne kendsgerninger, og så bringer vi ikke et fremtidigt parlament i en så uværdig